

NAPON RIJEČI

LIST UČENIKA ELEKTROTEHNIČKE ŠKOLE

ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA
Konavoska 2, ZAGREB
ŠKOLSKA GODINA 2008./2009.
Godina 16. Broj 31

SADRŽAJ:

Natjecanje iz engleskoga jezika.....	3
Reportaža s državnog natjecanja iz engleskog jezika.....	3
Posjet Krapini.....	4
Zašto se upisati u Elektrotehničku školu?	5
Dojdi osmaš.....	6
Dobrovoljno darivanje krvi - 10. 03. 2009.....	7
TRADICIONALNI SUSRET MURANATA GRADA ZAGREBA	9
S KARDINALOM JOSIPOM BOZANIĆEM.....	9
ŠKOLSKA KNJIŽNICA - MOTIVACIJA ZA ŠKOLSKI USPJEH.....	11
INOVA-MLADI 2009.....	13
LiDraNo 2009.	15
N A P O N R I J E Č I ide na Državnu smotru	15
DRŽAVNO NATJECANJE IZ OSNOVA I MJERENJA U ELEKTROTEHNICI.....	16
IZ PERA NAŠIH UČENIKA	18
Kad ne bih bila toliko buntovna.....	18
Život.....	19
Moj dom	19
Tehnika olakšava život.....	20
To je fascinantno!	20
Ljubav	21
Sat	22
Moja odiseja iz budućnosti ili „Sokoli“	22
Večeras	23
Baš kao Odisej...	24
Krimić.....	24
Zagreb poda mnom	26
Međunarodna godina astronomije 2009.	27
SVRHA OBRAZOVANJA	30
Športska događanja u našoj školi	32
"V I C O V I“	33

Natjecanje iz engleskoga jezika

U Krapini se 22. i 23. ožujka 2009. godine održavalo državno natjecanje iz engleskog jezika, a naša škola je, drugu godinu zaredom, imala svog predstavnika: ove godine je to bio mlađi brat Seražin – Igor. Nakon prošlogodišnjeg trijumfa (prvo mjesto u kategoriji tehničkih škola, op. a.). Polagali smo puno nade u našeg Igora i to s punim pravom jer je bio jedini učenik koji je predstavljao grad Zagreb na državnom natjecanju.

Nakon dva dana te usmenog i pismenog oblika ispita Igor je osvojio 74 boda te dijelio 5 mjesto s još jednim učenikom.

LJESTVICA KONAČNOG PORETKA NA DRŽAVNOM NATJECANJU IZ ENGLESKOG JEZIKA KRAPINA, 22. - 23. OŽUJKA 2009.									
Sjedište Državnoga povjerenstva: AGENCIJA ZA ODGOJ I OBRAZOVANJE RH, PODRUŽNICA ZAGREB Predsjednica Državnoga povjerenstva za srednje škole: OLGA GRANIĆ, prof.									
KATEGORIJA: 4. razred strukovne škole (lista B)									
poretkok	prezime i ime učenika/ce	PISANI DIO	USMENI DIO	UKUPNO	Škola	mentor/ica	mjesto	zupanija	
1.	Pauletić, Bruno	65	22	87	SREDNJA ŠKOLA ZA ELEKTRONIKU I RAČUNALSTVO	Srdić, Bojan	Rijeka	3	
2.	Paraić, Antonija	69	21	80	TURISTIČKO-UGOSTITELJSKA ŠKOLA	Tošić, Irena	Split	17	
3.	Spinčić, Tea	60	18	78	UGOSTITELJSKA ŠKOLA OPATIJA	Šarić, Jagoda	Opalija	6	
4.	Čavrag, Borna	55	21	76	UGOSTITELJSKA ŠKOLA SAMOBOR	Šklopac, Ada	Samobor	1	
5.-6.	Grdić, Đavor	58	16	74	TEHNIČKA ŠKOLA KARLOVAC	Cegur, Zdenka	Karlovac	4	
5.-6.	Seražin, Igor	57	17	74	ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA	Knežević, Ankica	Zagreb	21	
7.	Škaleždija, Nikša	51	18	69	TEHNIČKA ŠKOLA KARLOVAC	Cegur, Zdenka	Karlovac	4	
8.	Đelatić, Ivan	46	19	65	ŠUMARSKA I DRVOĐEJELSKA ŠKOLA	Thomann, Orhideja	Karlovac	4	

Reportaža s državnog natjecanja iz engleskog jezika

Engleski jezik? Zar je već prošla godina dana? Što bismo ove godine mogli reći? Nismo se, valjda, i ove godine natjecali u znanju iz engleskog jezika?

Još je niz zanimljivih pitanja na istu temu. Ponosno možemo istaknuti da smo i ove godine među brojnim učenicima iznjedrili predstavnika koji se plasirao na Državno natjecanje.

Sve je jako zanimljivo; uzbudljivo. U svakom slučaju, vrijedno spomena.

Igor Seražin je, nakon što je uspješno prošao na školskom i županijskom natjecanju, bio jedini predstavnik srednjih strukovnih škola, iz grada Zagreba, na državnom natjecanju.

Razgovarali smo s Igorom u vezi s natjecanjem. Kao i obično, bio je jako skroman.

Na pitanje je li očekivao ovako dobar rezultat Igor je izustio: „Pa, iza svakog rada ostaju određeni rezultati. Drago mi je što je tako, a posebno sam sretan što je profesorica Ankica Knežević zadovoljna. Osjećam da je sretnija nego ja. To me jako veseli. Vidim da je i u

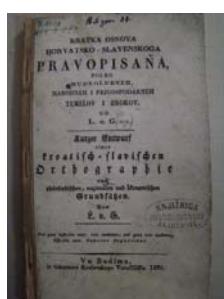
školi sve skupa primljeno s velikom radošću. Svojim postupkom posebno je to pokazao ravnatelj, pa razrednik i svi ostali profesori i učenici. Nevjerojatno u kakvom sam društvu bio sve četiri godine. Doživjeli su to kao vlastiti uspjeh. Sretan sam još više kad sve ovo znam.“

Igoru, u svakom slučaju iskrene čestitke u ime svih dosad spomenutih, naravno i u ime redakcije Naponi riječi!

Posjet Krapini

Zaputili smo se u Krapinu. Prekrasan gradić. Postao je znatno ljepši tri dana koliko su mladi poznavatelji engleskoga jezika boravili tamo. Pokazali su se pravim domaćinima. Uz sve što se inače priređuje gostima. Počastili su nas i razgledom grada. Na prvi pogled se zapitate, što se tu ima pokazivati? Kad nas je povjesničarka umjetnosti provela tim ulicama postalo nam je jasno da se radi o vrlo značajnom povjesnom mjestu. Posebno nas je iznenadila trenucima provedenim u kući velikog hrvatskog preporoditelja Ljudevita Gaja. Bez obzira što smo o njemu, i svim značajnim povjesnim događajima toliko puta slušali na različitim mjestima, ostali smo zatečeni onim što smo vidjeli. Posebno treba spomenuti posjet muzeju Ljudevita Gaja u kojem se može vidjeti nekolicina stvari iz njegova privatnog života, pa tako i ručno rezbareni set za igranje šaha, neki rukopisi i odjevni predmeti iz tog doba.

To je samo fragment o, za nas, velikom događaju. Nadamo se da će i ubuduće naša škola bilježiti ovakve ili još bolje rezultate.

Dio toga Nikola Peruničić, učenik IV.d razreda zabilježio je svojim profesionalnim aparatom. Vidjelo se da je sve to radio s velikim užitkom i na taj način pokazao svoje osjećaje prema svemu što je Igor postigao.

Za Naponi riječi pripremio, Nikola Peruničić

Zašto se upisati u Elektrotehničku školu?

Škola smo koja ove godine slavi 50 godina postojanja. Specijalizirana smo škola koja nudi četverogodišnje obrazovanje iz područja računalstva, računalnih mreža, internetskih tehnologija, elektronike, energetske elektronike, automatike, električnih strojeva i robotike. Imamo vrhunsku nastavnu opremu koja omogućuje učeniku lako i konkretno savladavanje strukovnih sadržaja.

Zanimanja koja se kod nas mogu izučiti su:

- elektrotehničar,
- tehničar za računalstvo,
- tehničar za električne strojeve s primijenjenim računalstvom,
- elektromehaničar.

Praktična nastava se izvodi u školskim radionicama.

Učenik se nakon srednje škole može zaposliti u struci ili nastaviti školovanje na tehničkim fakultetima i veleučilištima. Za nastavak školovanja se učenici pripremaju pojačanim programom matematike kroz sve četiri godine školovanja, a dodatno se radi sa maturantima kako bi savladali prijemni ispit na odabranoj ustanovi. Za učenike koji su trenutno u trećem razredu, organizirane su dodatne pripreme iz predmeta koje će polagati na državnoj maturi. Buduće zapošljavanje naših učenika velikim dijelom ovisi o znanjima i vještinama koje se stječu tijekom školovanja. Zato škola svojim učenicima nastoji ponuditi kompetentne profesore koji prate najnovije trendove unutar svog predmeta. Profesori se dodatno školjuju na seminarima u Hrvatskoj, ali i van državnih granica. Troškovi međunarodnih seminara se pokrivaju iz projekata EU u kojima škola uspješno sudjeluje. Iz tog dodatnog angažmana djelatnika i ravnatelja škole možemo ponosno istaknuti posebnosti naše škole:

- sudjelovanje u međunarodnom projektu **CARDS 2003** kojeg su nadležne ustanove opisale kao ogledni primjer kako treba organizirati i provoditi međunarodne projekte,
- **Cisco akademija** – jedini smo u Hrvatskoj koji CCNA Exploration nastavu nudimo isključivo učenicima naše škole po najnižoj cijeni u državi. Rezultati naših učenika na natjecanjima iz računalnih mreža su vrhunski. Školski tim je na lanjskom natjecanju bio treći (u to je vrijeme djelovalo 18 lokalnih akademija u Hrvatskoj),
- **Udruga inovatora** – već niz godina školski inovatori na čelu sa profesorom Jašarevićem osvajaju najsajnija odličja na državnim i međunarodnim natjecanjima i izložbama,
- **Sport** – školska vitrina krcata je peharima i medaljama koje su osvojili učenici škole u pojedinačnim i kolektivnim športovima,
- **e-learning** u nastavi – škola je razvila sustav koji se koristi kao dopuna klasičnoj nastavi.

Naš kolektiv ima bogato metodičko i didaktičko iskustvo, a pedagoško – psihološka služba situacije rješava profesionalno i pravilno. Nastojimo iz učenika izgraditi čovjeka koji ima stručne i ljudske kvalitete.

Renato Matejaš, prof.

Dojdi osmaš

Petak, suncem okupan, pun mladosti i budućih novih snaga, na svim poljima, na različite načine uljepšaše prostor, stoljećima namijenjen različitim događajima. Često su, za hrvatsku budućnost, bili i sudbonosni događaji. Nije bez razloga na taj poznati plac smješten i hrvatski ban Josip Jelačić, nadahnuće mnogim povjesničarima, pjesnicima...

Uz ovakav povijesni prizor, u potpunosti se uklapa cijela kolekcija slika kojima se ostvariše snovi svih ratnika i patnika, i đaka i seljaka. Danas je to mjesto na kojem se okupljuju svi kojima je u mislima još ljepša, još bolja Hrvatska

S tim ciljem na Jelačićev trg okupio se veliki broj srednjoškolki i srednjoškolaca. Među njima su se našli i predstavnici naše škole.

Dobrovoljno darivanje krvi - 10. 03. 2009.

U našoj školi Crveni križ Zagreb svake godine provodi i organizira akcije dobrovoljnog darivanja krvi za maturante, i to uobičajeno u veljači ili ožujku, kada je većina maturanata punoljetna (što je jedan od uvjeta za

mogućnost darivanja krvi). Odaziv je uvjek iznimno velik, zadnjih nekoliko godina po 100-tinjak učenika! Ove godine akcija je održana u utorak, 10. ožujka, od 8 – 11.30 h. Akciji je pristupilo 95 učenika, a prikupljene su 74 doze, što iznosi oko 33 litre krvi!

Krv je proizvod živog organizma i kao lijek je nezamjenjiva. Koristi se kod povreda, opeklina, šoka nakon povrede, za operacije, za zamjenu krvi kod trovanja, slabokrvnosti, nekih zaraznih bolesti, za izradu cjepiva protiv zaraznih bolesti i dr. Krv može darivati svaka punoljetna

osoba od 18 do 70 godina koja se tjelesno i psihički dobro osjeća. Muškarci smiju davati krv svaka tri, a žene svaka četiri mjeseca. Prilikom pristupanja samom činu darivanja krvi liječnik prikuplja podatke od darivatelja o općoj anamnezi (kronične bolesti, zarazne bolesti, operacije, lijekovi...), mjeri se tlak, a hematolog provjerava količinu hemoglobina u krvi kako bi se isključila "slabokrvnost". Na temelju ovih pokazatelja liječnik odlučuje da li netko smije ili ne pristupiti darivanju. Sam čin davanja krvi je bezopasan i gotovo bezbolan, a ne narušava zdravlje davatelja. Traje desetak minuta, cijelo

vrijeme pod kontrolom liječnika, sestara i bolničara. Sve igle i ostala oprema su sterilni i za jednokratnu upotrebu, tako da nema opasnosti od prenošenja bolesti preko uboda iglom. Svaka doza darovane krvi (a to iznosi 450 ml) testira se na AIDS,

hepatitis i sifilis, što znači da dobrovoljnim davanjem krvi kontroliramo i svoje zdravlje.

Nakon darivanja krvi svaki darivatelj dobiva obrok zahvalnosti uz piće, simboličan poklon Crvenog križa (ove godine to je bilo ravnalo s kalkulatorom), a nakon nekoliko tjedana i iskaznicu darivatelja sa

svojim osobnim podacima, krvnom grupom i Rh faktorom. O tome ne morate brinuti – čim budu gotove, tj. stignu iz Petrove u Crveni križ, vaša školska organizatorica prof. Mirjana Čakara otići će po njih, donijeti u školu i podijeliti vam. Zahvaljujući razumijevanju našeg ravnatelja i razrednika četvrtih razreda, Škola uvijek nagrađuje učenike i s dva slobodna dana - jedan na dan same akcije, a drugi po slobodnom izboru učenika (obavezno u dogovoru s razrednikom).

Ovogodišnja akcija bila je zaista vrlo uspješna, od prve do zadnje minute u veseloj i raspjevanoj atmosferi. Nitko nije kolabirao (stručni izraz za "složiti se po podu", najčešće uslijed pada tlaka ili straha). To uvelike možemo zahvaliti "otkačenoj" i zabavnoj terenskoj ekipi Zavoda za transfuzijsku medicinu. Dojmovi nakon akcije, barem koliko smo čuli, više su nego pozitivni. Dobro se osjećamo i ponosni smo što smo učinili nešto dobro za druge, a samim time i za sebe!

HVALA SVIMA

Organizator akcija dobrovoljnog darivanja krvi

Mirjana Čakara

**DOBROVOLJNO DARIVANJE KRVI
10.03.2009.**

OVE GODINE AKCIJI SU PRISTUPILI PROFESORI ROMANA BOGUT, BILJANA KUHAR I MARIO BOŽURIĆ TE 92 UČENIKA! TO SU:

- 2.G:** Vidak Denis, Vidaković Luka, Vukušić Dario,
- 3.B:** Jakopanec Luka, Mešić Antonijo,
- 3.D:** Lesar Antonio,
- 3.E:** Baburak Luka, Katalinić Marko, Klarić Antonio Ivan, Lojen Kristijan, Mitak Marinella,
- 3.F:** Miholić Davor, Zubčić Antonijo,
- 4.A:** Dujmović Ante, Glogovšek Matija, Jagić Vedran, Lončarević Marko, Majnarić Ivan, Mamić Franjo, Miklec Andrija, Sadrić Benedikt, Šarić Jakov, Tadić Anto, Živković Ivan,
- 4.B:** Bogović Ninoslav, Ćurić Stipe, Džolić Dario, Đukić Igor, Hasanović Luka, Jakob Denis, Kegljević Krešimir, Kolinger Ivan, Kroflin Ivan, Marđetko Karlo, Mesic Kristijan, Puh Branko, Štivić Ivan, Tomić Luka, Vrbančić Siniša,
- 4.C:** Bišćan Branimir, Bosnar Marko, Bošković Njegomir, Filipaj Zlatko, Fumić Tina,

Husain Filip, Knezović Luka, Ladović Robert, Puhalo Tihomir,

- 4.D:** Brekalo Matko, Caušević Domagoj, Delibašić - Ušaj Jan, Hranj Ivan, Ivančić Luka, Ivašković Denis, Jambrešić Petar, Kos Petar, Kovačec Ivan, Markušić Marko, Novosel Renato, Peruničić Nikola, Potočki Filip, Sabati Domagoj, Seražin Igor, Švehla Antonio, Valdec Stjepan,
- 4.E:** Bičanić Matej, Fuček Kristijan, Gašparović Antonio, Gotal Sven, Grašić Filip, Kozlina Ivan, Lonjak Marko, Mendeš Igor, Mohr Marko, Pirš Tin, Pranjić Antonio, Špehar Robert, Vlahović Filip,
- 4.F:** Adanić Dražen, Borovec Dario, Božić Josip, Čičak Mario, Glavačević Luka, Gotić Luka, Haler Kristijan, Kolundžić Hrvoje, Mihina Matija, Miletic Tomislav, Petričko Tomislav, Petrina Mario i Šolaja Sven.

**BRAVO !
HVALA !**

Organizator akcija DDK: prof. Mirjana Čakara

TRADICIONALNI SUSRET MATURANATA GRADA ZAGREBA S KARDINALOM JOSIPOM BOZANIĆEM

U utorak 28. travnja 2009. godine, u svetištu Sveta mati slobode na zagrebačkom Jarunu, susreli su se maturanti grada Zagreba sa zagrebačkim nadbiskupom, kardinalom Josipom Bozanićem. Početak susreta bio je u 20 sati. Okupilo se petstotinjak maturanata predvođenih vjeroučiteljima i ravnateljima pojedinih srednjih škola. Najprije su animatori mlađih zagrebačke nadbiskupije izveli scenski prikaz susreta Isusa i gubavca pretočivši tu biblijsku sliku u današnje vrijeme, prikazujući motive gubavca današnjice poput ovisnika o kockanju, zlostavljanja u djetinjstvu, mladića koji je depresivan

i slično tome. Osvrćući se na uprizorenje susreta Isusa i gubavca, kardinal Bozanić obratio se maturantima riječima: „Svakog čovjeka treba poštivati kao osobu, a Isus nas kršćane neprestano poziva da pomognemo našoj braći i sestrama koji se osjećaju odbačenima, na rubu, neprihvaćenima, koji bježe od zajednice, a možda i od sebe samih. Nada je ona koja je najpotrebnija današnjem društvu, a vi mladi ste pozvani da budete nositelji te nade.“

Kardinal je mlade pozvao na slavljenje euharistije, jer misa djeluje na poseban način. Čovjek koji sudjeluje na misi jednostavno se mijenja, rekao je kardinal Bozanić.

U ugodnoj atmosferi maturanti su imali prigodu kardinalu

postavljati i neka pitanja. Bilo je tu ozbiljnih, a i šaljivih pitanja. Mlade je otvoreno zanimalo i pitanje homoseksualnosti, te nisu li upravo oni gubavci današnjeg vremena. Kardinal je ustvrdio kako ima među njima onih koji se osjećaju

prihvaćenima, ali i onih koji se ponašaju kao da su odbačeni. Svakog čovjeka treba poštivati kao osobu, ali poštovanje treba biti recipročno. Na pitanje odnosa Crkve i politike, kardinal je objasnio kako su svi pozvani da daju svoj doprinos za opće dobro. Sve treba

staviti na svoje mjesto. Upozorio je kako Crkva ne želi sudjelovati u odlučivanju, premda bi je neki rado u to uvukli. Posljednje pitanje odnosilo se na ulogu žene u Crkvi, a kardinal je istaknuo kako je ženina služba u Crkvi potrebna, potrebnija nego ikada. Vezano uz svećeničku službu, upozorio je kako društvo, umjesto razlicitosti, trpi od bolesti izjednačavanja.

„Izjednačavanje je, zapravo, osiromašenje koje se danas osjeća na raznim područjima ljudskog života,“ rekao je kardinal Bozanić.

Na kraju susreta, koji je pjevanjem animirao zbor mlađih Zagrebačke nadbiskupije, kardinal je na sve zazvao Božji blagoslov, te maturantima poručio da mole i nadalje će moliti za njih, a posebice u dane mature.

Ovaj, tradicionalni, šesti susret, organizirali su Povjerenstvo za pastoral mlađih i Ured za vjeronauk u školi Zagrebačke nadbiskupije.. Budući da živimo u vremenu prepunom zamki i stranputica, vremenu pretjeranog konzumizma i opasnog liberalizma,

kardinalova podrška svima nama, a nadasve mlađima, uvijek je dobro došla.

Vjeroučitelj: Ivan Banožić

ŠKOLSKA KNJIŽNICA - MOTIVACIJA ZA ŠKOLSKI USPJEH

UČENJE - BLAGO U NAMA KAKO ZNANJEM DOĆI DO ZNANJA

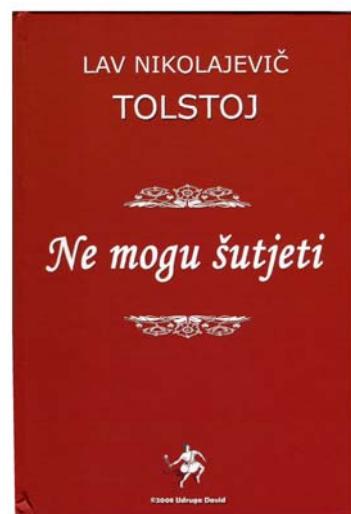
«NE MOGU ŠUTJETI» Lav Nikolajević Tolstoj

«Zašto toliki otpor prema knjizi ?» pitam učenike svakodnevno. «Sve možemo naći na internetu » odgovaraju učenici. Ne , ne možete. Da biste se ispravno služili internetom morate posjedovati znanja kojim ćete doći do novih znanja. Osim znanja koja ćete usvojiti iz knjige važan je i kontakt s knjigom. Vi se na knjigu još uvijek morate privikavati, imati je u rukama, birati i pretraživati sadržaje koji Vas interesiraju i područja kojima pripadate. Čitanje za vas treba biti trening, trenirati trebate toliko dugo dok Vam čitanje ne postane navika. Navika da svakodnevno pročitate tekstove ili dijelove teksta koji Vas interesiraju. Da li iz knjige, časopisa, dnevnog tiska ali trebate čitati. Čitanjem razvijate i pismenost. Vi se nalazite na pragu državne mature, polažete kao pokus nacionalne ispite gdje morate pisati esej. Svakodnevnim čitanjem svakako ćete lakše napisati esej. Naša knjižnica je uistinu riznica znanja ali nažalost nije korištena koliko bi trebalo. I kad je posjećena uglavnom je to zbog računala, računalnih časopisa »Bug», »Vidi», »Enter» a kad je Guinnessova knjiga rekorda glavni interes i razlog dolaska u knjižnicu gotovo sam očajna. Vidila sam i u ostalim školama po

knjižnicama da svi imaju Guinnessa, pa i ja im je nabavljam za svaku godinu. Ali želila bih da je ona za kraj dana, za veliki odmor a ne cilj.

Osvremenjeni prijevod Tolstojeve zbirke cenzuriranih ili zabranjenih eseja temeljen je na izdanju koje je, čini se, jedini u svijetu sačuvani primjerak toga djela, a čuva se u Nacionalnoj sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. To je novi prijevod knjige »Ne mogu šutjeti» Lava Nikolajeviča Tolstoga. Tolstoj je učio od Isusa, a Gandhi od Tolstoga. Tolstoj i Gandhi smatraju se najvećim predstavnicima politike mirovorstva i nenasilja u našoj kulturi. Njihove poruke u svijetu u kojemu danas živimo imaju posebno značenje i težinu, pa su nam i eseji iz knjige toliko dragocjeniji. Dakle, Tolstoj nije napisao samo »Anu Karenjinu», »Uskrsnuće», »Rat i mir» već je bio i sociolog i

filozof svog vremena. Ova knjiga je predstavljena i na jednom od popularnih Književnih petaka.

Prisjećam se kad sam jednog učenika upitala «Zar nije divna «naša» Ana ?» misleći na Karenjinu naravno, učenik mi je rekao «Da mi je samo sresti tog Tolstoja slabo bi se proveo!». Shvatila sam kao duhovitu dosjetku pa kad su još s prof. hrvatskog pogledali i film «moj» učenik ipak Tolstoju nije rekao zbogom. Uključiti što više medija, interdisciplinarnost je dobra nastavna metoda. Knjiga «Ne mogu šutjeti» preporuča se za profesore.

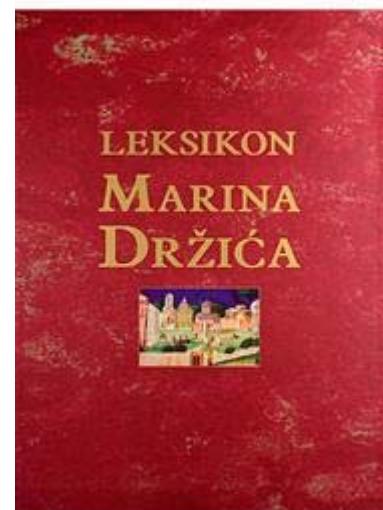
Profesorima preporučamo upravo izašli «Leksikon MARINA DRŽIĆA» i «MARIN DRŽIĆ – bibliografija i literatura». Knjige su izašle kao rezime velikog jubileja i obilježavanja 500 godina rođenja slavnog komediografa. Leksikon je izdao Leksikografski zavod Miroslav Krleža a urednici su Slobodan P. Novak, Milovan Tatarin, Marina Matajia, Leo Rafolt.

U izdanju istog izdavača je i TEHNIČKI LEKSIKON koji je priručna literatura za daljnja istraživanja i naputak za ostalu literaturu. Premalo korišten.

Ova godina 2009 od UNESCO-a je proglašena godinom astronomije i svemira. O toj temi imamo zaista bogati fundus. Sa žaljenjem se prisjećam prethodnih generacija koje su tako rado listali i čitali «Enciklopediju astronomije», Saganov «Kozmos», «Svemir Stephena Hawkinga», «Planete» McNaba, «Satelitski atlas Hrvatske», «Vodič kroz svemir», redovno čitali časopis Zagrebačke zvjezdarnice «Čovjek i svemir» . Sve to ih je poticalo na odlazak u Zvjezdarnicu na popularnu astronomsku srijedu i teleskopom promatrati nebo. Prigodnim izložbama nastojim obnoviti navike i poticati ih na ono što im je na dohvrat ruke.

Kapitalno djelo u izdanju «Golden –marketinga» je «Hrvatski prezimenik» autora Franje Maletića i Petra Šimunovića, mislila sam da će izazvati puno veći interes kod korisnika, bilo profesora bilo učenika. Sporadični slučajevi.

Istaknuti ćemo uspješnice iz naše knjižnice koje se uglavnom poklapaju s najčitanijim ili najprodavanijim knjigama u dnevnom tisku ili na HTV-u (Pola ure kulture)

1. William P. Young : «KOLIBA» Naklada «Ljevak»
2. Orhan Pamuk : «TIHA KUĆA» Naklada «Vuković-Runjić»
3. Rajaa Alsanea : «DJEVOJKE IZ RIYADA» Naklada «Ljevak»
4. Victoria Hislop : «POVRATAK» Naklada «Profil»
5. Colleen McCullough: «DODIR» Naklada «Algoritam»
6. Mirjana Krizmanić : «TKANJE ŽIVOTA» Naklada «Profil»
7. Stephenie Meyer : «SUMRAK», «MLADI MJESEC», «POMRČINA», «PRASKOZORJE» Naklada «Algoritam»
8. Gilles Leroy : »ALABAMA SONG» Naklada «Disput»
9. B. M. Javorski : «PRIRUČNIK IZ FIZIKE» Naklada «Golden-Marketing»
10. Marc Bloch : »APOLOGIJA HISTORIJE ILI ZANAT POVJESNIČARA» Naklada «Srednja Europa»
11. S.S.Kranjčević : «HERONEJSKI LAV» Naklada «Školska knjiga» povodom 100 godina smrti Kranjčevića
12. Davor Marjan : «BITKA ZA VUKOVAR» Naklada Hrvatskog instituta za povijest
13. Krešimir Meštrović : «SKLOPNI APARATI» Naklada Graphis

Knjige koje su navedene su uglavnom za slobodno čitanje, učenici vole neciljano čitanje i tek neke su stručne. Beletristiku za slobodno čitanje kupujemo od učeničkih zakasnina (50 lipa po danu). Iskaznica će Vam ostati za uspomenu na školu koju ste pohađali.

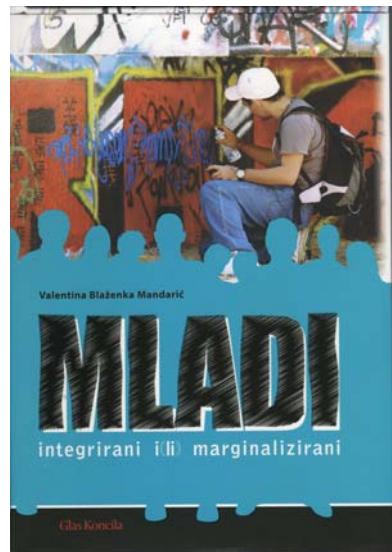

Pošto je naše poslovanje potpuno informatizirano učenici imaju svoje iskaznice sa slikama , bar-kodom, koje su vrlo lijepo dizajnirane i kada se jednom učlane u prvom razredu članstvo traje do kraja školovanja. Upis je besplatan.

Mišljenja sam da učenici trebaju redovno dolaziti u knjižnicu po knjige, moraju čitati časopise, dnevni tisak, raditi seminarske rade i pripremati i raditi diplomski rad. Također mislim da voditelji stručnih aktivnosti moraju jedan sat tjedno provesti

u knjižnici pretraživati i pregledavati novo nabavljenu literaturu, čitati časopise jer pokrivena su sva područja, čitati ili bar prelistavati psihološko-pedagošku literaturu i metodike, sugerirati knjižničaru što bi trebalo nabaviti. Naravno da se pozivaju i ostali profesori naročito da održavaju nastavu u našoj multimedijskoj učionici. Sami birajte metode rada i sami kreirajte svoju nastavu!

Dogovarajte se s knjižničarom za neki projekt (projektna nastava) ili zajednički osmislite sate SRZ iz bogatog fonda AV kazeta i DVD-a.

Anita Brigović, prof.

INOVA-MLADI 2009.

Najveća izložba inovacija mladih u RH, koja redovito od 2001.godine okuplja sva dostignuća mladih zagrebačkih inovatora okuplja uz goste iz cijele Hrvatske i prijatelje iz inozemstva. INOVA-MLADI je program Saveza inovatora Zagreba, Fakulteta strojarstva i brodogradnje, Saveza udrug pedagoga tehničke kulture Zagreba, Udruge inovatora Fakulteta strojarstva i brodogradnje i zagrebačkih udrug mladih inovatora s ciljem da velikom izložbenom manifestacijom potaknu daljnji razvitak inovatorstva mladih

u Gradu Zagrebu.

Učenik Matija Požarić s radom DIGITALIZIRANI SUSTAV ZA ODREĐIVANJE MOMENTA MOTORA IZ ZALETA

Cilj izložbe je okupiti sve učenike zagrebačkih osnovnih, srednjih škola i studenata koji u nastavnom programu ili izvannastavnim aktivnostima u školama, udrugama inovatora, na fakultetima ili u slobodnom vremenu stvaralačkim radom izražavaju svoje kreativne sposobnosti. Očekuju se inovacije u tehničkim predmetima, ali i novosti iz svih ostalih programa. Osim toga nastoji se okupiti mentore s inovacijama vezanim uz nastavni proces ili nastavni program i izložiti

inovacije mladih Zagrepčana javnosti. Konačno izabiru se i nagrađuju najbolji radovi za međunarodne promocije hrvatskih inovacija; mlade koji će nastavljati zlatni niz hrvatskih inovatora na izložbama diljem svijeta.

Svi sudionici Izložbe dobivaju priznanja, a najbolji brojne nagrade:

- zlatne, srebrne i brončane medalje
- putovanja i sudjelovanja na velikim međunarodnim izložbama (Rusija)
- razgledavanje Domovine, niz atraktivnih izleta sa sportskim
- nagrada «NAJ-INOVATORSKOJ ŠKVADRI»
- novčane nagrade inovatorima i mentorima
- IZRAVNI UPISI NAJBOLJIM MLADIM INOVATORIMA NA FAKULTET STROJARSTVA I BRODOGRADNJE I FAKULTET KAMIJSKOG INŽENJERSTVA I TEHNOLOGIJE
- veliki prijelazni pokal školi pobjedniku INOVE-MLADI
- sudjelovanje na izložbi BUDI UZOR u Osijeku
- sudjelovanje na nacionalnoj izložbi inovacija mladih u Kastvu
- Najbolji od najboljih, pobjednik INOVE se proglašuje MLADIM ZAGREBAČKIM INOVATOROM GODINE i dobiva niz nagrada iznenađenja.

Svi mentori, sudionici Izložbe dobivaju dvodnevno nagradno weekend putovanje.

**Naši učenici prezentatori s radom
MAKETA ZA LABORATORIJSKO
IZUČAVANJE TONOVA**

Ova izložba dokazuje vrijednost inovatorstva mladih u Gradu Zagrebu i pravi je način promicanja stvaralaštva zagrebačkih učenika, studenata i mentora. **Svečana dodjela nagrada – zadovoljstvo i sreća naših učenika**

Izložbe INOVA-MLADI 2001-2008 bile su veliki poticaj organiziranju mladih inovatora, pa je stvoreno 5 novih udruga. Najbolji izlagači redovito dobivaju vrijedne nagrade na velikim međunarodnim izložbama inovacija, što najrječitije svjedoči o kvaliteti i sposobnostima naših mladih kolega.

Kategorije ocjenjivanja:

- inovacije u software-u osnovne škole
- inovacije u software-u srednje škole
- inovacije osnovne škole
- inovacije srednje škole
- inovacije fakulteti
- maturalni i završni radovi

Naša Elektrotehnička škola i Udruga mladih inovatora KONČAR-IDEJA koja okuplja mlade inovatore naše škole na izložbi INOVA-MLADI 2009 prezentirala je petnaest radova i osvojila niz nagrada.

RAD		RAD	UČENIK	MENTOR	KATEGORIJA	NAGRADA
1.	ETŠ	GLOBALNE (WAN) MREŽE I TEHNOLOGIJE	Ivan Šklempej	Andreja Bednjanec	Završni rad	SREBRO
2.	KI	DIGITALIZIRANI SUSTAV ZA ODREĐIVANJE MOMENTA MOTORA IZ ZALETA	Matija Požarić	Zdravko Jašarević	Inovacije Srednje škole	ZLATO i nastup na nacionalnoj izložbi
3.	KI	MEHANIČKI PUNJAČ ZA MOBITEL	Tomislav Koletić	Zdravko Jašarević	Inovacije Srednje škole	ZLATO i nastup na nacionalnoj izložbi
4.	ETŠ	FM-ODAŠILJAČ U PENKALI	Miklec Andrija	Tomislav Kerep	Završni rad	BRONCA
5.	ETŠ	MAKETA ZA LABORATORIJSKO IZUČAVANJE TONOVA	Sever Jurica Kaurin Ivan	Tomislav Kerep	Završni rad	ZLATO i nastup na nacionalnoj izložbi

6.	ETŠ	POJAČALO	Tomislav Koletić	Tomislav Kerep	Završni rad	BRONCA
7.	ETŠ	NADŽBUKNI ORMARIĆ SA OSIGURAČIMA	Mario Primorac	Dušan Laković	Završni rad	BRONCA
8.	ETŠ	KONTROLA PRISTUPA	Mario Plazibat	Dušan Laković	Završni rad	BRONCA
9.	ETŠ	STUBIŠNI AUTOMAT	Hrvoje Jurković	Dušan Laković	Završni rad	BRONCA
10.	ETŠ	REGULATOR RASVJETE	Sven Gotal	Željko Matoković	Završni rad	BRONCA
11.	ETŠ	UČILO ZA IZRAVNO POKRETANJE TROFAZNOG ASINKRONOG MOTORA UČILO ZA PRIKLJUČAK NA MREŽU TROFAZNOG ASINKRONOG MOTORA S PROMJENOM SMJERA VRTNJE	Kristijan Fuček	Željko Matoković	Završni rad	BRONCA
12.	ETŠ	DIDAKTIČKO UČILO ZA DEMONSTRACIJU RADA ISPRAVLJAČA	Tomislav Koletić	Željko Matoković	Završni rad	BRONCA
13.	ETŠ	UREĐAJ ZA PRODULJENJE TRAJANJA ŠTEDNE ŽARULJE-I	Mihael Popović	Miroslav Osrečki	Završni rad	SREBRO
14.	KI	UREĐAJ ZA PRODULJENJE TRAJANJA ŠTEDNE ŽARULJE-II	Sedlar Nikola	Miroslav Osrečki	Inovacije Srednje škole	BRONCA
15.	KI	UREĐAJ ZA PRODULJENJE TRAJANJA ŠTEDNE ŽARULJE-II	Mario Hlupić Mihael Popović Bruno Pretković	Miroslav Osrečki	Inovacije Srednje škole	SREBRO

Čestitke nagrađenima!

Za Napon riječi pripremio
Zdravko Jašarević

LiDraNo 2009. N A P O N R I J E Č I i d e n a Državnu smotru

Smotra stvaralaštva učenika zagrebačkih osnovnih i srednjih škola Lidrano 2009. održana je od, 10. veljače do 13. veljače. Na Županijskoj smotri je naša škola u kategoriji novinarsko stavaralaštvo (školski listovi i samostalni novinarski radovi) konkurirala sa školskim listom Napon riječi. List uređuje **Nikola Peruničić** pod mentorskim vodstvom profesora **Mile Pervana**. Izborili su plasman na Državnu smotru kao **prvoplasirani na županijskoj razini**.
ČESTITAMO!

Županijska smotra se održala pod pokroviteljstvom Poglavarstva Grada Zagreba, a organizatori su bili Gradski ured za obrazovanje kulturu i šport te Osnovna škola Antuna Gustava Matoša i Prirodoslovna škola Vladimira Preloga.

DRŽAVNO NATJECANJE IZ OSNOVA I MJERENJA U ELEKTROTEHNICI

U Tehničkoj školi Ruđer Bošković ove školske godine, po prvi put je organizirano natjecanje iz osnova elektrotehnike i mjerena u elektrotehnici, od srijede, 6. svibnja 2009. do petka 8. svibnja 2009. Natjecanje je provedeno u organizaciji Agencije za strukovno obrazovanje.

Za samo natjecanje je prijavljeno 32 učenika iz 26 srednjih strukovnih škola iz cijele Hrvatske. Pravo na državno natjecanje su stekli učenici koji su postigli plasman (prvih pet mjesta na županijskom natjecanju u gradu Zagrebu, a sve ostale županije prva dva mjesta), pa je i naš učenik **Velimir Lisec** također, nakon provedenog školskog i županijskog natjecanja prisustvovao ovom natjecanju.

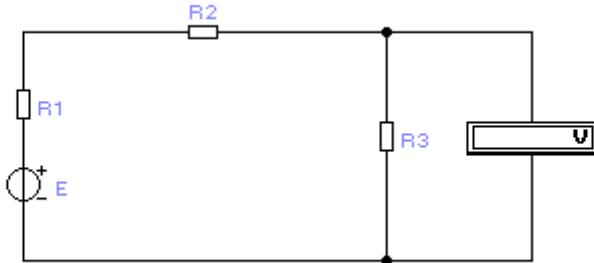
Početak natjecanja je bio u Hotelu Holiday, gdje su bili smješteni sudionici natjecanja, u srijedu **6.svibnja** navečer sa pozdravom škole domaćina i predstavnika Agencije.

Pravi početak natjecanja je slijedio u **četvrtak 7. svibnja** ujutro sa pismenim dijelom. Pismeni dio je trajao tri sunčana sata, nakon čega je slijedio ručak i ležerno druženje svih sudionika natjecanja. Za vrijeme pimenog dijela natjecanja mentori su u Školi imali stručno predavanje iz područja mjerena u elektrotehnici koje su proveli predavači sa Fakulteta elektrotehnike i računalstva iz Zagreba. Nakon kraće stanke slijedio je nastavak natjecanja u popodnevnim satima iz praktičnog dijela.

Pismeni dio ispita se sastojao od devet računskih zadataka iz osnova elektrotehnike (prvog i drugog razreda) i jednog zadatka iz mjerena u elektrotehnici.

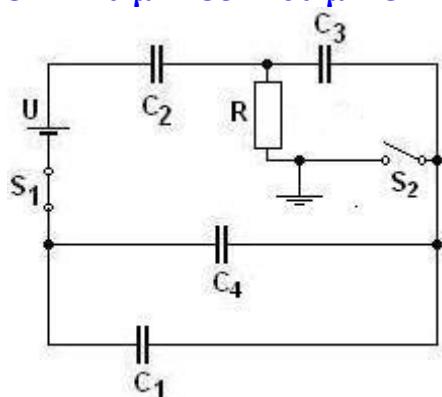
Primjeri zadataka:

Izračunajte koliki unutarnji otpor R_v treba imati voltmetar u spoju prema slici da pogreška mjerena instrumenta ne bi prelazila 1% ? $E=400V$, $R_1=100\Omega$, $R_2=500\Omega$, $R_3=1200\Omega$.

Sklopka S1 je zatvorena,a sklopka S2 otvorena na početku punjenja prethodno nenabijenoga kondenzatora. Ako nakon 10 minuta otvorimo sklopku S1 i zatvorimo sklopku S2, prema zadanim podacima odrediti napon na kondenzatoru C3 120 ms nakon zatvaranja sklopke S2.

$$U = 200 \text{ V} \quad C_1 = 16 \mu\text{F} \quad C_2 = 40 \mu\text{F} \quad C_3 = 60 \mu\text{F} \quad C_4 = 10 \mu\text{F} \quad R = 2 \text{ k}\Omega$$

Praktični dio je trajao 90 minuta, a zadatak je obuhvaćao mjerena iz osnova elektrotehnike i mjerena u elektrotehnici, pri čemu su provedena mjerena i provjera znanja u okviru serjske rezonancije. Svi sudionici natjecanja su koristili svoje analogne univerzalne instrumente te generatore funkcija škole organizatora natjecanja.

U večernjim satima svi sudionici natjecanja su posjetili kazalište Exit i pogledali predstavu Kauboji.

U petak 8. svibnja u jutarnjim satima su natjecatelji imali pravo na žalbe. Žalbi je bilo, ali većinom neutemeljenih, pa do promjene plasmana na nesluženim rezultatima koji su bili objavljeni neposredno prije žalbi nije bilo. Naš učenik je zauzeo mjesto u sredini ljestvice te mu i ovim putem čestitamo na postignutom uspjehu.

Nakon provedenih žalbi i službene objave rezultata svi sudionici natjecanja, učenici i metori, su organizirano posjetili HRT, te obišli vrlo interesantne i atraktivne prostore HRT – a. Nakon posjete je slijedio ručak i svečano proglašenje rezultata i podjela priznanja i nagrada.

Prva tri mjesta na natjecanju su postigli učenici iz škola iz Omiša, Splita i Čakovca. Čestitamo!

Samo natjecanje je proteklo u vrlo ležernoj atmosferi, zahvaljujući vrlo dobroj organizaciji.

Izvješće s natjecanja pripremila profesorica Sanja Mitrović

IZ PERA NAŠIH UČENIKA

Kad ne bih bila toliko buntovna

Prije nekoliko desetaka godina, računala nismo mogli ni sanjati. Imati televizor u domaćinstvu mogli su samo imućniji. Danas? Sve je potpuno drukčije.

Imati računalo, u današnje vrijeme najnormalnija je pojava.

Kad ne bih bila toliko buntovna, trebala bih reći neke dobre strane tog računalnog čuda, ali neću! Jeste li kad bili na tehnološkom otpadu? Vjerujem da jeste. Što tamo možemo vidjeti? Hrpa starih računala, monitora, televizora... Grozan prizor... više žalostan, nego grozan...

A sad pokušajte usporediti neki megastore dućan s računalnom i informatičkom opremom, u kojem u svakom kutu leži jedan prelijepi laptop ili novi LCD televizor, s odlagalištem otpada.

Znate li da je recikliranje tog otpada višestruko skuplje od proizvodnje novih računala.

Žalosno, zar ne?

Većina ljudi, pretežito poslovnih, računala koriste u poslovne svrhe. Ni to više nije tako. Postoji još niz problema, a rezultat su tog novog, suvremenog svijeta. Stoga nam se nameću zabrinjavajuća pitanja

Koliko se djece danas koristi računalom? Koliko sati dnevno gledaju televiziju?

Koliko njih nosi naočale ili je pretilo? Zašto? Evo odgovora!

Kompjuterske igrice! Zašto su djeca danas toliko agresivna? Gledaju oca kako tuče majku? Možda i to, ali u daleko manjim razmjerima nego što to vide na televiziji i igraju igrice s nasilnim sadržajima.

Djeca danas puno manje vremena provode igrajući se na igralištu loptom, nego što igraju nogomet na playstationu

. Provodeći vrijeme zatvoreni u sobu i gledajući samo u televizor ili ekran monitora, gotovo da izgube osjećaj za vrijeme, osjećaj za dobro i loše, osjećaj za okolinu koja ga okružuje.

Hoćemo li zbog usavršavanja brzine procesora ili preglednije slike na ekranu žrtvovati ovu kuglu zemaljsku i nevinu djecu? A toliko govorimo da nam je stalo do njih, da su oni naša budućnost. Pa zašto ih onda uništavamo? Zašto uništavamo sebe?

Je li moderna tehnologija vrijedna toga?

Nataša Balaban III.c

Život

Suhoparan život.
Gušim se. Gubim se.
Gdje je smisao? Bojim se!
Zima je, a znojim se.

Dani prolaze. Gledam u kalendar:
Sve mi je isto. U čemu je stvar?
Gdje je nestao moj dar?
Moji davni snovi?

Nemam ništa što bih htio.
Nisam ono što sam nekad bio.
Putem sam se izgubio.
Na križanju se zaboravio.

Zauvijek će tako biti.
Do kraja će se sve ponavljati?
Isti film do smrti vrtjeti?
Istu bol ponovno će trpjeti?

Nisam ono što sam htio biti.
Samoj, ili smo svi prokleti?
Opet deja vu. Čitam istu stranicu
Po stoti put. Čemu trud?

Život je blud.
Smrt čeka.
Sve je uzalud.
Nema lijeka.

Marko Lukačić, IV. B

Moj dom

Za moj dom ljudi su ginuli
Za njega, ljudi su se u povijest vinuli.
S njim su u dobru i u zlu.
Isto kao i meni, on je tu, u srcu.

Moj dom je zemlja,
Jako lijep kraj,
Njemu se uvijek vraćam,
Jer, u njemu je raj

On mi je stalno u mislima.
Zato mi je sve.
Moj dom je Hrvatska!
Jer, volim je!

Marko Lukačić, IV. B

Tehnika olakšava život

Milijuni ljudi jutro započinju na sličan način. Prvo se oglasi budilica koja nas podsjeti da je vrijeme za nove radne pobjede i svakodnevne obvezе. Nakon toga se obično uputimo u kupaonu, peremo zube (po želji i električnom četkicom), umivamo se topлом vodom koja lijepo curi iz slavine. Odlazimo u kuhinju, otvaramo hladnjak te, ako poželimo i brzo ugrijemo mlijeko, stavljamo ga u mikrovalnu pećnicu. Doručak je gotov za nekoliko sekundi, oblačimo se, stavljamo mp3 slušalice u uši i odlazimo iz kuće. Uvijek se zapitam, što bi rekli moji pradjed i prabaka,

da su živi, na današnji način života. Bi li se uopće mogli snaći i htjeli prihvati takav način života? Većina nas nije ni svjesna stvari koje nas okružuju. Svakodnevno koristimo mnoštvo kućanskih aparata i tehničkih naprava, a da se uopće i ne zapitamo kako se živjelo prije izuma električne energije, telefona, žarulje, TV-a i na kraju računala i mobilnih telefona bez kojih je današnji moderan život zaista nemoguć.

Razvojem tehnike, kroz godine, ljudski je život znatno olakšan. U brzom tempu života nova nam tehnologija omogućava brže obavljanje poslova, manje briga, te nam ostavlja više vremena za stvari koje volimo. Zamorno ručno pranje odjeće, posuđa, glaćanje zamijenile su perilice, sušilice, glaćala. Dugotrajnu pripremu hrane, kolača, pomogle su pećnice, mikseri...

Čitanje uz svijeću i razne fenjere je daleka prošlost, a čitanje novina nažalost sve više zamjenjuje sve prisutniji internet. Uz pomoć računala i interneta razne obvezе mogu se obavljati od kuće te ovdje opet štedimo vrijeme. Večeri se obično provede u topolini

svog naslonjača pred TV-om, koji nam sve više omogućava da se svaki dan osjećamo kao u kinu. Uz sve te blagodati postoji pitanje, je li nam je sad doista ljestvi? Od silnih obveza imamo sve manje vremena jedni za druge ili nam, uz svu modernu (ili virtualnu) zabavu nam, jednostavno drugi više nisu potrebni. Komunikacija se obavlja SMS-om, internetom ili mobitelom. Odlasci u prirodu sve su rjeđi.

Koliko god nam je život olakšan vrijeme je da počnemo razmišljati o modernom vremenu koje će tek doći i o onim ljudskim vrijednostima koje se neće mijenjati, ali koje bi mogle lagano nestajati. Zato bi sve češće bilo lijepo nekome čestitati rođendan pravom, rukom napisanom čestitkom i naravno više vremena provoditi jedni s drugima, ali uživo! Na taj način moći ćemo zaista uživati u svemu što nam ovaj moderni život daje!

Dražen Štefek 4.F

To je fascinantno!

Oblaci se stvaraju na različitim visinama i temperaturama, zato su potpuno različiti i neprestano mijenjaju oblik. To je fascinantno! Mislim da je svatko ponekad zaželio biti među oblacima, biti dio te bjeline, guste i ispunjene mase te ploviti visinama. Ja ne želim biti «pust» ni u kom smislu. Među oblacima bih želio biti jer je ta bjelina ispunjena kapljicama vode, kristalićima leda, čistoćom duha i

beskrajnom srećom. Ne želim biti pusti oblak, želim biti ledeni, bijeli, žuto-narančasti, sivi, vodenici ili olujni oblak. Svaki od tih nešto ima, nešto daje, a pusti oblak je prazan. Kad si prazan ništa ne možeš ni dati, što znači da si i sam. Ne želim biti sam i pust. Želim se gurati među oblacima, biti jedan od njih koji će nešto «primati i davati». Ne želim biti oblak kojemu će se svi diviti već ploviti među ostalim oblacima. Oblaci koji me okružuju podsjećaju me na učenike 4.f.

razreda, različitog su oblika, dimenzija, punjenja, nastali u različitim uvjetima, na različitim mjestima, neki se pružaju u visinu, neki padaju, iz nekih sipi, iz nekih grmi, neki se neprekidno mijenjaju..., ali svakako nisu pusti. Svaki plovi svojim putem kroz olujna i sunčana razdoblja, a možda će se jednom i u budućnosti sresti.

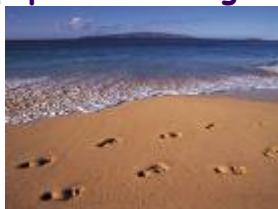

Hrvoje Kolundžić 4.f.

Ljubav

Stigla sam...
tu,pokraj naše rijeke sjedim,
ne voliš me više znam,
poput slike na grobu,blijedim...

Ne znam što se to događa
i tako mi je svejedno,
ja imam drugog,ti drugu,
sve je ovo totalno bijedno...

Iako...još uvijek me boli...
tu negdje unutra.
Više ne znam da volim,
i neću voljeti više danas ili sutra.

Jednom, kad me više ne bude,
bar jednu ružu prisloni na moj
grob,
sjeti se tko te najviše volio,
tko je bio tvoj rob!

Nataša Balaban, III.c

Sat

Hoće li ikada zazvoniti sat
Što na mom srcu kuca,
Hoće li vrijeme ikada stat
A duša prestati da puca?

Hoćeš li me voljeti
I kada budem sijeda i stara?
Hoće li košulja tvoja
Košulju moju da para?

Volim li te uopće?
Pitaš li se katkad,
Čekam li te negdje,
Dok ti životom skitaš?

Čekam li te negdje,
U svjetlosti ili tami?
Poželim li ikad
Da budemo sami?

Negdje. Gdje
Sat ne kuca već dugo.
Tik,tak... Tik,tak...
Sve tiše i tiše... Moja tugo.

Nataša Balaban, III.c

Moja odiseja iz budućnosti ili „Sokoli“

Cijeli svoj život sanjam trenutak kada će poletjeti iz ratnog aviona u ratne pohode. Očekivao sam teži prvi zadatak, ali i transport civila iz lude, ratne države je sasvim rizična misija.

Moji kopiloti i ja tek smo bili regrutirani u Hrvatsku zračnu armiju, koja je bila uključena u NATO. Srce nam je kucalo luđe nego inače. Sve one silne simulacije bile su ništa naprema ovome. Svi su bili ukrcani, vrijeme pogodno za let, svi uvjeti odlični. Uzletjeli smo. Pred nama je bilo šest sati leta do američke baze, koja je bila u Americi. Nakon uspješno obavljenog zadatka i izbjegavanja trei lovca, dobili smo promaknuće. Kako sam ja bio vođa te naše misije, dobio sam eskadrilu. Tu je počeo moj život kao Alfa Sokol.

Nakon sedam godina obavljanja zadataka za HZA-u, primili smo poziv od nATO-a. Misija nam je bila osigurati američku bazu u Iraku. Naredili su nam da uništimo sve neprijateljske trupe u radijusu jedan do dva kilometra. Prvi val neprijatelja je krenuo, a meni su se ruke tresle. Ukoliko osiguramo ovu bazu, probit ćemo se do glavnog grada i skončati ovaj krvavi rat. Pokrivali su me lijevo i desno krilo s moja dva najbolja kopilota. Poslao sam ih da unište sve zračne neprijateljske snage, a ja sam bio zadužen za zemljane trupe. Bilo je gusto, i američki vojnici su bili

na nogama, za svaki slučaj da se neprijatelj probije. To se nije desilo. Moji „kompići“ i ja sve smo ih sredili.

Nakon te ubitačne misije, proglašili su nas najboljim pilotima NATO-a. U Hrvatsku smo se vratili kao heroji. Predsjednik države predao nam je medalju hrabrosti i medalju časti. Nakon svih tih silnih godina, vratili smo se normalnom životu. Očekivali smo poziv od HZA-a ili od NATO-a, ali od toga svega ništa se nije desilo. Ja sam si našao ženu i najzad uživao u obiteljskom životu.

Luka Sabol, 1.A

Večeras

**Večeras ču ti ja sklopiti oči,
u tvoje vrele usne poljubac ti dati,
negdje u sutoru, u noći,
pokraj tebe ja ču stati.**

**Samo još jednom svoju ruku mi pruži,
topli zagrljaj mi daj.
Da mi se samo ovaj život pričini duži.
Poljubi me, samo još jednom za kraj.**

**Suzu ču pustiti neka teče niz lice,
dok ti usnama po tijelu prolazim,
govoriti ču ti besmislice,
jer znam da sutra odlazim.**

**Više ne znam ni što da ti pišem,
kad me sutra više neće biti,
'volim te' da ti još jednom narišem.
samo nikad svoje suze nemoj liti!**

**Daleko! Tamo gdje me sreća čeka.
Daleko, gdje je ljubav neka.
Daleko, kud me snovi vode.
Tamo gdje trnje više ne bode.**

Nataša Balaban, III. c

Baš kao Odisej...

Prve zrake sunca obasjavaju zvonik betinske crkve. Mirnim murterskim kanalom plovi ribarski trabakul. Mama spremila doručak u prijenosni hladnjak. Miljenko i tata pripremaju gliser. Krećemo na mol i ukrcavamo se.

Moj je zadatak odvezati gliser. Krećemo! Idemo do murtera, u pravcu otoka Žirje. Lagano plovimo između murterskih otočića i odjednom ugledamo otvoreno more. Tata mi prepušta kormilo, pokazujući pravac. Nitko sretniji od mene! U daljini vidim vrh otoka, to je Žirje. Pogledam unatrag, a murter nam je sve dalji. Mama rukom pokazuje dupine koji iskaču iz mora nedaleko od nas. Prekrasan prizor! Zaustavljamo se. Kad su se dupini udaljili i mi smo se odlučili okupati. Čini sam se da Žirje možemo rukom dohvati. Nastavljamo dalje. Plovimo vanjskom stranom otoka Žirje, a desno od nas je samo more, more i more. Bistrinu mora teško je opisati. To jednostavno treba doživjeti. Uplovljavamo u uvalu Stupica, meni jednu od najljepših koju sam vidjela. Bacamo sidro i konačno opet kopno pod nogama. Obala je ravna ploha, kao rukom klesana stijena. Jutarnji tišinu remete samo cvrčci. Dok mama i Dragica spremaju doručak, kroz dalekozor otkrivam šljunčanu plažu na suprotnoj strani uvale. Uz pomoć maske i peraja istražujem prekrasno podmorje. More je toliko bistro da se vidi svaki kamenčić na dnu. U dubini vidim ribu kako čerupa travu koja se zaplela o ljubičaste bodlje dubinskog ježa. Uživanju na Žirju brzo dolazi kraj jer se bliži vrijeme ručku. Plovimo žirjanskim kanalom prema Kapriju. Da nije gps uređaja, lako bi promašili uski prolaz prema kakanskom kanalu, između otoka Kakna i Kaprije. S mora se prolaz gotovo i ne vidi. Plovimo kanalom, skrećemo i pred nama se ukazuje mjesto duboko uvučeno u uvalu. Vidimo prve kuće nakon dugo vremena, Kaprije. Iz luke isplovljava mali putnički brod koji to mjesto preko zlarina povezuje sa šibenikom. Nakon ručka plovimo pored izrazito zelenog Obonjana, poznatijeg kao Otok mladosti i dolazimo na Zlarin. Ploveći prema Jadriju, na ulazu u kanal sv. Ante pogled mami tvrdava sv. Nikole. Vidimo i staro kupalište na Jadriju, a zatim i otok Prvić. Vodice zaobilazimo i ulazimo u Tribunj. S tribunjskog broda pruža se pogled na otoke koje smo danas oplovili.

Krećemo dalje i ponovo smo nadomak Betine. Sunce polako „pada“ u more, a mi pristajemo na mol. Navečer smo gledali snimke i još jednom uživali u doživljajima s jednog od najljepših izleta.

Marina Štern, 1.A

Krimić

Jedne jeseni, za vrijeme proljeća, dok su trajali ljetni praznici, a medvjedi spavalii zimski san, sjedio sam u podrumu na 4. katu trokatnice, u mračnom lokaluu, dok mi je Sunce obasjavalo lice. Naručio sam kavu, zapalio jednu pušilicu i tad mi je zazvonio mobitel. Po glasu se moglo zaključiti da je moj sugovornik 65-godišnji mladić obučen u crveno odijelo žute boje, koji ima farmu puževa na jednom slovenskom otočiću. Nakon što mi je ispričao što se dogodilo s njegovom bivšom, neudanom, suprugom, koja mu je ujedno bila i žena, zamolio me da pronađem ubojicu dotične.

Slučaj, naravno, nisam prihvatio. Samo sam spustio slušalicu i izašao iz lokala, ostavivši vrata širom zatvorena. Krenuo sam doma jer mi je majka rekla da se moram vratiti čim se upali javna rasvjeta. Trčao sam pješke ne bi li što prije stigao doma, da ne dobijem batine po stražnjici. Na putu me dočekao neočekivani, pomalo čudan, prizor. Vidio sam

nevidjivog čovjeka. Izgledao mi je nekako izgubljeno i bijesno. Imao je krvavu majicu, a u ruci nekakav bodež. Pravio sam se da ga ne vidim. Nastavio sam hodati s nadom da neću dobiti po stražnjici. Nešto mi je bilo sumnjivo s tim nevidljivim čovjekom. Kao da sam ga već negdje vidi. Nije mi bilo druge. Otišao sam u policijsku postaju napraviti fotorobot nevidljivog čovjeka.

Probudio sam se s bolovima u stražnjici. Pogledao sam kroz prozor. Padao je snijeg, štoviše, sniježilo je. Događanja proteklih dana nagnala su me da svratim u lokal u kojem je zalazio nevidljivi čovjek. Sjeo sam za šank, a do mene su sjedila dva bivša robijaša. Smiljan, koji je odslužio 4g i 12 mjeseci zbog samoubojstva iz zasjede (serijski samoubojica), i Ilija, koji je odslužio smrtnu kaznu. Načuo sam njihov monolog. Nisam sve uspio pohvatati, ali čuo sam spominjanje krvi i sobe 1500 u hotelu "Propuh". Nisam oklijevao. Isti tren sam se otisnuo iz lokala. Ušao sam u sobu i odmah primjetio. Netko je presjekao žice na bežičnom telefonu. Bila je to mala sobica od 140 m². Unutra je bila drvena pećnica od drvenih dasaka, klupica za stajanje i bazen za nekupače. Malo sam razgledavao uokolo i kod klupice našao nogometni reket natopljen krvlju. Pogledao sam udesno. Dvadesetak metara od mene, na podu, nalazila se vlas puža. Spazio sam nevidljivog čovjeka kako se neprimjetno šulja. Zgrabio sam lopatu i udario ga po glavi, a on se spotaknuo o bežični kabel i proletio kroz neprobojni prozor te pao s visine od 50 kg. Na svu sreću beton mu je ublažio pad. Brzo sam se spustio uz stepenice, ali kad sam došao dolje, nevidljivom čovjeku nije bilo ni traga. Ugledao sam slijepca. Odveo sam ga u postaju jer je bio svjedok. Vidoj je sve što se dogodilo u sobi 1500.

Slijepčovo svjedočenje: Nevidljivi čovjek provalio je u sobu te ubio ženu i ozlijedio njenog supruga, koji joj je ujedno bio i muž. (Govorimo 65-godišnjem mladiću koji me zvao zbog ubojstva svoje supruge, poznatiji kao Milivoj.) Slijepca nisu zamijetili jer se skrivao iza staklenog zida. Pitanje je zašto se nevidljivi čovjek vratio na mjesto zločina?

Našao sam slijepčev dosje. Zvao se Aljoša, a ime je dobio po svome djedu Branku. Budući da nije imao nogu, zvali su ga dvoglavi bezglav. Studirao je brodogradnju i vrtlarstvo što mu je dalo dobre predispozicije da dobije posao u banci, kao lift-boy. Jedne sunčane noći u podne, u ljetne dane dok su se djeca grudala i radila snjegovića, na granici Hrvatske i Njemačke, policija ga je uhitila zbog šverca polovnih čačkalica i jednokratnih šibica.

Sutradan je padala kiša, a da stvar bude gora, i kišilo je. Mobitel mi je zazvonio. Javio sam se. Nepoznati glas tražio je od mene da se nađemo ispred lokalata "kod Miće". Nije mi bilo druge. Odlučio sam riskirati. Naoružao sam se nožem i krenuo. Pred lokalom dočekao me nevidljivi čovjek. Samo što je ovaj put bio prerusen u konduktora. Sjeli smo za šank. Počeo mi je pričati što se događalo u proteklih par dana. U njegovim očima boje kameleona video sam da govori istinu.

Rekao je: Slijepac je napao Milivoja, a pritom mu ubio ženu. Nevidljivi čovjek ušao je u sobu u trenutku kada je slijepac prijetio Milivoju da će ga ubiti ako mu ne da kartu slovenskog otočića na kojoj je označena farma puževa. Naime, ti puževi su ugrožene vrste. Vrijednost jednog puža procjenjuje se na oko 500 000 njemačkih dolara. Populacija Milivojeve farme jest 10 puževa. Slijepac je pobjegao, a nevidljivi čovjek odveo je Milivoja u svoj stan. Milivoj mu je rekao sve o puževima, a između ostalog i gdje je karta. To objašnjava što je nevidljivi čovjek radio dan poslije zločina u sobi kada je naletio na mene. Tražio je kartu, naravno uz Milivojevo odobrenje.

Odlučismo otići po kartu. Čim smo došli na stubište hotela, začula se gromoglasna tišina. U sobi 1500 zatekli smo slijepca kako leži u lokvi vode. Očito je bio ubijen. Pogledali smo na mjesto gdje se, navodno, nalazila karta, no razočarali smo se. Karte nije bilo. U stubištu se opet čula strašna tišina. Brzo smo se spustili na krov te nabasali na Smiljana i Iliju. Osjetio sam hladan čelik na glavi. Pogledao sam udesno i vidi kako mi je nevidljivi čovjek prislonio pištolj na glavu. Bio sam u šoku. Nisam znao što da kažem. Totalno sam zablokirao. Kao da mi je super zgodna ženska prišla i pitala me koliko je sati. Sve je to bio dobro skovani plan mozga cijelog zločina, nevidljivog čovjeka. Bio sam nasamaren.

Što je na kraju istina? Nevidljivi čovjek je spašavanjem Milivoja od svog partnera zadobio njegovo povjerenje. Saznao je gdje je karta. Budući da nije prvi put uspio doći do nje, poslao je svoje sluge. Slijepca, Iliju i Smiljana. I eto nas na krovu hotela. Slijepac se slučajno poskliznu i umro od trovanja plinom. Taman kad me je nevidljivi čovjek kanio ubiti, oglasilo se crkveno zvono, koje se takođe nalazilo na krovu. Svima je odvuklo pažnju i zadalo strašne bolove u nogama. Snašao sam se i nožem upucao Smiljana i Iliju, te nevidljivog čovjeka gurnuo prema velikom zvonu. Zvono ga je velikom silom odbacilo s hotela. Pao je na veliki javni sat i umro od gušenja. Pogledah ga i rekoh: Izgleda da ti je ODZVONILO, tvoje VRIJEME je isteklo. Karta je vraćena vlasniku.

Ležim na obali Havaja. Noge su mi umočene u plićak Indijskog oceana. U daljini surferi jašu na atlantskooceanskim valovima. Sjena čempresa pokriva mi lice. U ruci voćni koktel od mrkve s dvije kockice kuhanog leda. Oko mene razodjevene, havajske djevojke u krznenim bundama. Umalo sam zadrijemao, no probudila me buka životinja. Lavež morskog psa, cvrkut zmija, rika pingvina, urlik bjelorepe žabe i kokodakanje mongolsko-grenlandskih kornjača. Nastalo je nekavo komešanje. Začuli su se pucnjevi iz prašume. Ljudi su počeli trčati. Netko je zavikao: Nemoj ga ubiti! Taj uzvik označio je kraj mog odmora...

KRAJ

Stipe Ćurić, IV. b

Zagreb poda mnom

Gledam Zagreb kako se, kao jama,
Proteže poda mnom.

Tako tih, tako miran, tako spreman
Da sve to promijeni.

Nije ga trznuo top s Griča,
Nisu ga trznuli tramvaji.

Ne treba njemu poticaj, ne treba njemu buka.
Sam će se opet probuditi kad neki novi Matoš bude šetao Štrosom,
Kad uspinjača bude škripila,
I golubovi letjeli
I mačke ih lovile
I Manduševac prskao
I ban projahao placem...

Nikola Peruničić, 4. D

Međunarodna godina astronomije 2009.

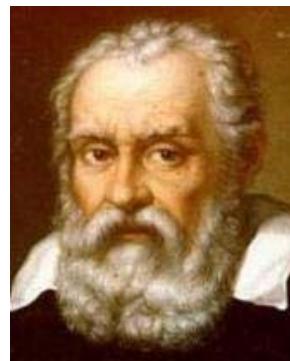

Što to znači «svemir»? Zemlja je u Sunčevom sustavu, on u galaksiji, a galaksije...? U čemu se nalazi svemir? Ima li svemir kraj? Spaja li mu se kraj s početkom? Ili je beskonačan? Kako je svemir nastao? Hoće li zauvijek postojati? Koliko svemir ima dimenzija? Svim tim pitanjima, koja si većina mladih ljudi postavlja, bavi se već stoljećima astronomija, sustavno još od starih Grka.

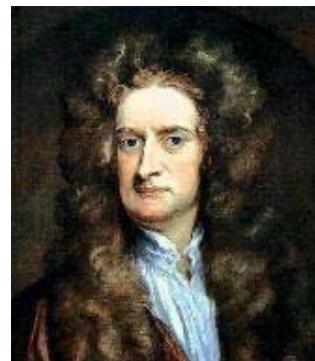
Tko je najviše doprinio razvoju astronomije?

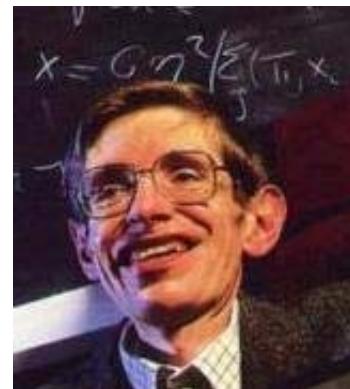
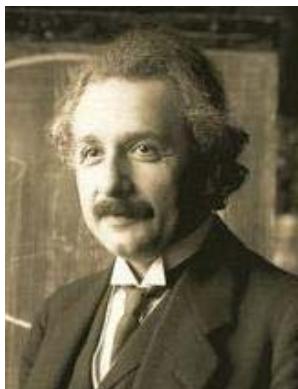
Kepler?

Galileo?

Newton?

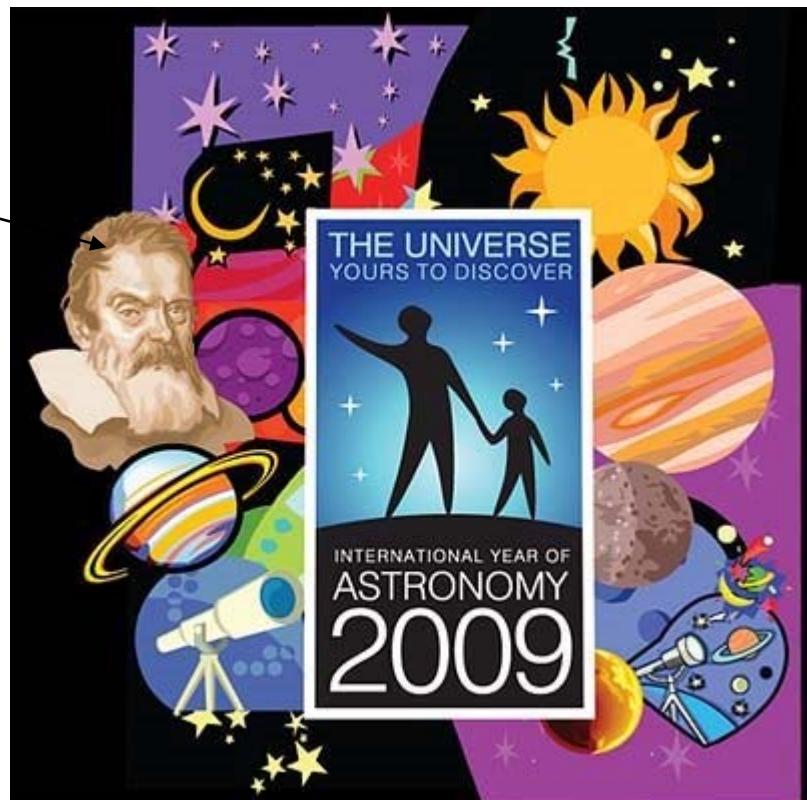

Ili ova dva

Naravno, svi oni, i još mnogi drugi. Zašto onda na posteru baš Galileo??

Zato što je glavni cilj ovog projekta **popularizacija astronomije**, koja će se pokušati ostvariti tako da se što većem broju ljudi omogući da 'baci' pogled na zvijezde kroz teleskop.

Prvi je to učinio baš Galileo, i to prije **točno 400 godina**. Ugledao je nešto što nije smio vidjeti - četiri mjeseca kako kruže oko Jupitera. Prvi put čovjek je morao prihvati rezultate opažanja, svidjelo se to njemu ili ne. Njegova opažanja promijenila su našu sliku svemira. Zašto je Galileo video nešto što «nije smio», to je neka druga priča.

Astronomi smatraju da smo se **otuđili** od neba. U najboljem slučaju gledamo emisije o svemiru na televiziji (u nas u zadnje vrijeme vrlo rijetko).

Zato žele da ponovo otkrijemo **uzbudljivost otkrivanja neba**, (kao Galileo) pa će se u mnogima gradovima zemalja koje su se uključile u ovaj projekt (do sad ih im 90, a očekuje ih se do 140) biti postavljeni teleskopi za noćno promatranje neba.

No ni to nije lak zadatak, jer osim što trujemo naš planet već svim poznatim, postoji i «svjetlosno onečišćenje», a to je prekomjerna upotreba umjetne rasvjete u gradovima, koja onemogućuje promatranje neba teleskopom.

I Hrvatska se aktivno uključila u obilježavanje međunarodne godine astronomije. Glavnu riječ u organizaciji i međunarodnoj suradnji imat će **Hrvatsko astronomsko društvo** i **Zvjezdarnica Zagreb**. Tijekom godine

očekuju se gostovanja poznatih predavača koji će govoriti o svemiru, održavat će se i predavanja u školama, a kako bi se populariziralo astronomiju, predviđeni su i izlasci s teleskopom u javnost. Astronomi amateri će svim zainteresiranim pokazivati nebeske objekte pomoću manjih prijenosnih teleskopa. Jedan od ciljeva je i promicanje inicijative za tamno nebo, pa će se tijekom akcija u dogovoru s gradskom upravom ugasiti dio ulične rasvjete. Cjelokupni program u Hrvatskoj može pratiti na posebnoj web stranici koja je izrađena povodom ove obljetnice: <http://www.astronomija2009.org/> koja daje informacije o aktivnostima i projektima, publikacije, informacije o voditeljima i sudionicima projekata, kalendar zbivanja u 2009. godini, kontakti i mailing liste.

Evo još nekih **aktivnosti planiranih u Hrvatskoj**:

- **Javna predavanja** - oko 50 javnih predavanja iz astronomije i astrofizike u cijeloj Hrvatskoj, pretežno namijenjenih studentima i nastavnicima u školama.
- **Astronomska opažanja** - **promatranja noćnog neba i Sunca** organizirana za **javnost**, osobito u doba najvećih astronomskih pojava u 2009. godini.
- **Javna promatranja** (također poznata kao ulična astronomija) za vrijeme određenih javnih događanja tijekom kojih će astronomi amateri svim zainteresiranim pokazivati nebeske objekte pomoću manjih prijenosnih teleskopa.
- Promatranja noćnog neba teleskopima u područjima Hrvatske s tamnim nebom (također poznati kao **star party**)
- Izložba najboljih **astrofotografija**
- Inicijativa za **tamno nebo** - izrada letaka, raznih brošura i publikacija sa ciljem da se javnost upozna s problemom svjetlosnog onečišćenja.
- I još mnogo drugih...

prof. Jasmina Zelenko

Utemeljitelj eseja Michel de Montaigne, francuski filozof i književnik, potaknuo nas je na razmišljanja o obrazovanju i znanju uopće

SVRHA OBRAZOVANJA

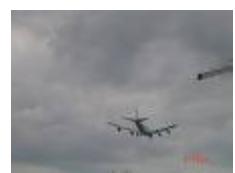
Oduvijek se govori kako je znanje najveće bogatstvo, ali ako ga ne znamo primjeniti, onda je kao novac kojim ne možemo ništa kupiti.

Iako je Montaigne još u 16.stoljeću istaknuo da je važnija kvaliteta nego količina znanja, danas društvo više cjeni onoga koji više zna nego onoga koji znanje zna primjeniti. Nema koristi puniti glavu podatcima koje ćemo „izrecitirati“ pred profesorima zbog ocjena, a da ništa od toga ne razumijemo. Zato Montaigne kritizira citiranje autoriteta jer je to puko ponavljanje, što mogu i papige. Naime, razlika između čovjeka koji se samo puni podatcima i mudrog čovjeka je ta što će mudar čovjek znati iskoristiti svoje znanje, bolje će se snaći u životu i biti koristan član društva. Možemo pretpostaviti kako je mudar čovjek ujedno i učen, ali nije svaki učen čovjek mudar!

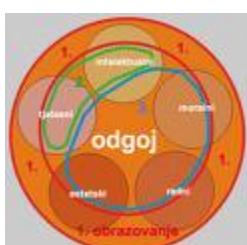
Svrha obrazovanja bi trebala biti unapređenje duha i rasuđivanja. Trebali bismo učiti za sebe kako bismo se lakše snašli u životu, mogli napredovati i lakše postizati životne ciljeve. Jedino tada, kada budemo znali koristiti znanje, ono će nam biti najveće bogatstvo.

Ivan Vedran Pavličić, 1.A

Svrha obrazovanja bi trebala biti u tome da se čovjek (učenik) kad završi školu može snaći u dalnjem životu.

Danijel Borovec, 1.A

Odnos prema obrazovanju u zadnje je vrijeme postao sve bolji i ljudi se sve više bore kako bi bili što bogatiji u svom znanju i kako bi uspjeli u životu. Ukoliko nismo školovani i mudri, šanse za preživljavanjem u današnjem svijetu nisu nam velike. Ukoliko nemamo ili jedno ili drugo, nećemo puno postići.

Način poučavanja je vrlo bitan. Dobri načini poučavanja su kada se podaci koje bi trebali zapamtiti poprate informacijama koje navode na taj podatak, a loš je način kada se svi podaci moraju zapamtiti a nisu nam razumljivi.

Svrha obrazovanja bi trebala biti podučavanje s razumijevanjem, kako bi svi podaci koje primamo bili razumljivi i lako zapamtljivi.

Mihael Jeremić, 1.A

Živimo u vrijeme kada je obrazovanje vrlo važno, ono nam određuje što ćemo biti u životu i koliko ćemo biti uspješni. Za mene dobar odnos prema obrazovanju znači redovito učenje te slušanje na satu. Svrha obrazovanja bi trebalo biti intelektualno obogaćivanje čovjeka. Moj je zaključak da je obrazovanje vrlo važno jer obogaćuje čovjeka duhovno i intelektualno, jer, da se čovjek ne obrazuje bio bi kao neki neandertalac i čovječanstvo ne bi postiglo ono što je postiglo.

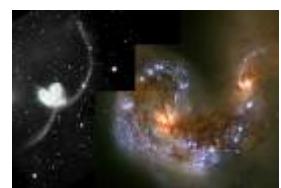
Krešimir Pečar, 1.A

Obrazovanje je najbitnija stvar u našem životu poslije prijateljstva. Bez obrazovanja ne možemo napraviti neki značajan uspjeh u životu, a da bismo nešto postigli, moramo učiti i ostati u školi. (...) Svrha obrazovanja je da nas se osamostali i za taj se dan spremamo cijeli život.

Luka Sabol, 1.A

Kod nas je sasvim dobar obrazovni program, ali problem je u tome što se masa učenika opire. Možda je problem što i na medijima ne potiču obrazovanje. No, smatram da se isplati truditi oko učenika, jer napoljetku barem donekle sve to dopre do njih.

Domagoj Smendrovac, 1.A

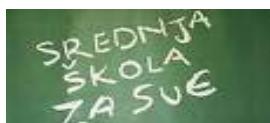

U današnje vrijeme teško je naći neki bolji posao za koji nije potrebno školovanje; hoću reći da bez obrazovanja ne možemo nastaviti raditi za život. Znanje je sastavni dio našeg života, od osnovne škole preko srednje do „faksa“, sve su to godine kad nam je kao učenicima zadatak steći znanje potrebno za budućnost.

Denis Mevlja, 1.B

Treba učiti svakodnevno, sa željom za znanjem, a ne napamet samo zato što to neki profesori traže od nas. Kada smo odabrali svoje zanimanje za budućnost, trebamo u tome biti što bolji i nikada ne smijemo odustati, makar nam se dogodile neke ružne stvari.

Mario Kupinić, 1.B

Školstvo ne bi trebalo biti obavezno: tko hoće biti učen neka ide u školu, a tko ne želi biti učen neka ga ostave na miru!

Nikola Pribanić, 1.B

Prilog, u suradnji sa svojim učenicima, pripremila profesorica hrvatskog jezika Juliette Janušić

Športska događanja u našoj školi

Šport u školi, tema uvijek zanimljiva. Kakva bi to škola bila bez športskih događanja? Za našu školu bi to bilo vrlo neobično pitanje. S razlogom. Od postanka naši su učenici spominjani u kontekstu različitih športskih natjecanja. Osvajala su se prva mjesta na svim razinama i, gotovo, u svim športovima.

Ne treba zaboraviti da svih rezultata ne bi bilo bez predanog rada profesora tjelesne i zdravstvene kulture. Naravno da ćemo, ovoga puta, spomenuti i profesora Saliha Đozlića koji je od samog početka, 1978. pa do umirovljenja, nesobično, iz godine u godinu ugrađivao sebe u generacije učenika. Stečen je istinski dojam postojanja profesora koji ne uči samo pravilima kretanja u određenim situacijama: rukometnim, košarkaškim, nogometnim... nego puno bitnijim, životnim. Svakako

je vrijedno spomenuti da je 2001. i 2007. profesor Đozlić izabran za **ZASLUŽNOG KINEZIOLOGA S POVELJOM ZA ŽIVOTNO DJELO**. O sudjelovanju u drugim bitnim aktivnostima, na državnoj razini bi nam bila potrebna cijela knjiga. Za ovu prigodu je dovoljno kako bismo nastavili dalje ulijevati nade našim mladim snagama da i u športu vide značajnu vrijednost.

S tim u vezi ćemo spomenuti i ovogodišnje školsko, međurazredno, natjecanje.

S velikim zadovoljstvom ističemo da se i ove školske godine može spomenuti veliki broj učenika zainteresiranih za sve športove. Ovog puta ćemo spomenuti međurazredno natjecanje u malom nogometu i odbojci. Informacije smo

dobili od profesora tjelesne i zdravstvena kulture Nikole Devića, Zorana Markovića, obojica s preko dvadeset pet godina u našoj školi, uspješno obogaćujući športski život u školi, i Josipa Kaurina, mladog profesora koji će, nasreću imati prigodu nešto više naučiti od iskusnih kolega.

No, prijeđimo na sama natjecanja:

Na međurazrednom natjecanju se pojavilo gotovo stotinu natjecatelja. Svi su nastupili sa željom da postignu što bolje rezultate. Što se malog nogometa tiče, sudjelovalo je 11 razreda. Borba za svaku loptu bila je, u športskom smislu riječi, bespoštredna, a sve u cilju pravog športskog dokazivanja. Na kraju su

se zbrojili rezultati. Prva tri mesta osvojili su učenici 4. b razreda, prvo mjesto, 3. g, drugo i 1.e treće mjesto
Odbojka

Prijavljeno 16 razreda. Doista jaka konkurenca. Nakon žestoke borbe natjecatelji 3.b razreda zauzeli su prvo mjesto. Prema reakcijama ostalih sudionika natjecanja, sasvim zasluženo.

Tijekom cijelog natjecanja bilo je jako živo, nagrađivao se svaki dobar potez i kod nogometića i, naravno, odbojkaša. Profesori i učenici su na kraju cijele predstave, bez obzira na plasman, pokazali izuzetno zadovoljstvo. Mislim da fotografije o svemu najbolje govore. Naravno, na kraju se slavilo i na malo drukčiji način, uz prigodno jelo

i piće. Očito je da je i to dio ukupnog izražavanja zadovoljstva postignutim uspjehom.

Svim sudionicima i njihovim profesorima iskrene čestitke na požrtvovnom radu. Puno uspjeha u budućnosti.

Redakcija Napona riječi

„V I C O V I“

Dragi sine, pišem ti ovo pismo kako bi znao da ti pišem. Ako dobiješ ovo pismo znaci da je dobro stiglo. Ako ga ne primiš javi mi, tako da ti ga ponovo pošaljem. Pišem sporo, jer znam da sporo čitaš.

Neki je dan je tvoj otac pročitao u novinama da se po statistikama većina saobraćajnih nezgoda dešava 1 km od kuće, tako da smo se nedavno i mi preselili malo dalje od kuće. Kuća je prelijepa, imamo cak i veš mašinu, ali ne znam radi li. Jučer sam stavila veš da se pere, povukla vodu i veša vise nije bilo... Ovdje vrijeme i nije tako lose. Prošlog tjedna samo je dva puta padala kisa - prvi put je trajalo 3 dana, a sljedeći put 4.

U vezi one jakne koju si želio, tvoj ujak Petar mi je rekao da ako ti je budemo slali da skinemo dugmad, posto su dosta teška, jer to bi vise koštalo, tako da smo skinuli dugmad i stavili ih u džep.

Napokon smo sahranili tvoga djeda: pronašli smo njegovo tijelo kada smo čistili kuću. Bio je u ormaru od onog dana kada je pobijedio dok smo se igrali skrivača.

Prije nekoliko dana eksplodirala plinska boca u kuhinji: tvog oca i mene je izbacila van kroz prozor: koji osjećaj! Nakon toliko godina, otac i ja smo izašli van zajedno. Posto već spominjem tvoga oca - dobio je novi posao! Jako je ponosan. Ispod njega se nalazi oko 500 ljudi... zaposlili su ga na gradskom groblju... Održava travnjak.

Tvoja sestra Julia, znaš, ona koja se udala za svog muža... Napokon je rodila! Ne znamo još spol, tako da ne znam da li si postao tetka ili ujak... Ako bude curica tvoja sestra ce je zvati po meni... Čini mi se malo čudno da svoju kćerku zove "mama".

Tvoj rođak Pavao se oženio... Po cijeli dan se moli pred ženom, jer je djevica. I da znaš da vise ne viđamo tvoga ujaka Isidora, onoga koji je umro prošle godine... A da ne govorim o tvom bratu Marku... On je grozan... Zatvorio je vrata od auta, a unutra su ostali ključevi. Morao se vratiti u stan kako bi uzeo duplikat i kako bi nas sve izvukao iz vozila. Katastrofa !!!!! Dobro, sine, neću ti napisati adresu, jer ne znam koja je. Porodica koja je ovdje prije nas živjela, uzela je kućni broj sa zida i ponijela ga sa sobom. Ako vidiš Mariju pozdravi je, a ako je ne vidiš nemoj još ništa govoriti. Mama koja te voli.

P.S. Htjela sam ti poslati 500 eura ali već sam zatvorila kovertu.

Kako policajac lovi zeca?
- Sakrije se u grm i zviždi ko kupus.

Zove pauk muhu na mobitel. Muha odgovara:
- "Ne čujem te, nisam u mreži."

Koja je razlika između konja i zebre?
- Zebra navija za Juventus.

Kako se zove roda koja živi na rasvjetnom stupu??
- ElektRODA!

Pita mali Ivica tatu:

- Tata, zašto se Zemlja okreće?

Tata se malo zamisli pa kaže:
- Kako okreće? Slušaj mali, da ti slučajno nisi našao onu moju rakiju?

- Znate li zašto mornarica prima više neplivača nego plivača?
- Duže će braniti brod!

Kako se Bračanin tušira?
Zapali šumu i čeka kanader.

Šef pita tajnicu:
- Kakva je to lomljava vani?
- Netko je autom htio skrenuti u sporednu ulicu.
- Pa čemu onda takva buka?
- Nema sporedne ulice, šefe.

Nikola Peruničić, 4. d

UZ REDOVNO ŠKOLOVANJE I CISCO AKADEMIJA

**ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA
ŠKOLA ELEKTROTEHNIKE I RAČUNALSTVA**

Zagreb, Konavoska 2, Tel 01 3666 114, Fax 01 3665 666
www.eltehskola-zg.hr e-mail: ets-zagreb@skole.hinet.hr

PROGRAM - ZANIMANJE

TEHNIČAR ZA ELEKTRIČNE STROJEVE
S PRIMJENJENIM RAČUNALSTVOM

ELEKTROTEHNIČAR

TEHNIČAR ZA RAČUNALSTVO

Cisco Systems

- JEDINO KOD NAS IMATE I:
1. CISCO PROGRAM U SVAKOM PROGRAMU-ZANIMANJU
 2. E-LEARNING - ELEKTRONIČKO UČENJE U ŠKOLI I KOD KUĆE

UVJERITE SE DA SMO NAJBOLJA

ŠKOLA I AKADEMIJA

EUROPA ZNA

List se ostvaruje u suradnji učenika i profesora.

REDAKCIJA LISTA:

Nataša Balaban, Marina Štern, Nikola Peruničić, Marko Lukačić, Dražen Štefek, Hrvoje Kolundžić, Luka Sabol, Stipe Ćurić, Ivan Vedran Pavličić, Danijel Borovec, Mihael Jeremić, Krešimir Pečar, Domagoj Smendrovac, Denis Mevija i Nikola Pribanić.

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Nikola Peruničić

VODITELJ: Mile Pervan

IZDAVAČ: Elektrotehnička škola

ZA IZDAVAČA: Ivo Klarić, prof.

GRAFIČKI UREDNIK I PRIJELOM: Darko Velicogna

STALNI SURADNICI: Anita Brigović, prof., Mirjana Čakara, prof., Renato Matejaš, prof. i Ivan Banožić, prof.

PROFESORI SURADNICI: Boženka Barbir, Elizabeta Abramović-Tešija, Zora Pervan, Juliette Janušić, Zdravko Jašarević, Sanja Mitrović i Jasmina Paduan Zelenko

**List učenika Elektrotehničke škole, Konavoska 2, Zagreb
Školska godina 2008./2009.**

Godina 16. Broj 31